

Important:

Si necessites consultar informació ampliada de cada tipologia amb un text de mostra, fes clic al nom de la tipologia en qüestió (primera columna) i s'obrirà una explicació detallada.

Tipologies textuais			
Tipologia	Objectiu	Característiques	Exemples
Text expositiu	Text informatiu l'objectiu del qual és explicar un determinat tema o informar sobre un determinat tema. Té una finalitat didàctica , no vol convèncer ni donar una opinió, sinó transmetre informació objectiva .	<ul style="list-style-type: none"> • Llenguatge clar, concís i denotatiu (neutre i objectiu). • Ús de connectors discursius (<i>per tant, aleshores, tanmateix, en conseqüència...</i>). • Registre formal i ús culte de la llengua. • Lèxic especialitzat. • Oracions enunciatives. 	Manual o llibre de text, enciclopèdia, tríptic, informe, article d'una revista divulgativa o especialitzada, documental, reportatge, exposició oral, etc.
Text argumentatiu	Text informatiu en què l'autor proporciona informació subjectiva i objectiva (raons, proves...) amb la intenció de modificar els coneixements del destinatari, convèncer-lo d'alguna cosa o canviar-ne el punt de vista respecte a un tema .	<ul style="list-style-type: none"> • Basat en una tesi. • Ús d'arguments de diferents tipus. • Ús de comparacions i analogies. • Ús de verbs d'opinió (<i>creure, pensar, opinar, dir...</i>). • Connectors adversatius, causals, finals, etc. • Cites entre cometes. 	Articles d'opinió, anuncis publicitaris, debats, tertúlies, cartes al director, tesis doctorals, etc.
Article d'opinió	Text breu del gènere periodístic en el qual l'autor expressa la seva opinió particular sobre un tema d'actualitat . És un tipus de text argumentatiu.	<ul style="list-style-type: none"> • Text subjectiu. • Registre estàndard i formal/semiformal (cal evitar col·loquialismes extrems). • To cordial i respectuós. • Ús de verbs que expressen opinió. • Ús d'arguments de diferents tipus. 	Article d'opinió en un diari.
Informe proposta i informe tècnic	Text especialitzat, redactat per una persona experta o que ha investigat una qüestió , en què s'exposen de manera objectiva una sèrie de dades i fets. La finalitat de l'informe és transmetre informació sobre una	<ul style="list-style-type: none"> • Informació breu, clara i rellevant. • Format esquematzat (per punts). • Redacció impersonal i llenguatge neutre (text objectiu en què s'exposen 	Informe per proposar millores en un menjador escolar, informe per proposar canvis en els horaris d'una empresa, informe proposta per als jardins d'un municipi, etc.

	<p>situació determinada a una persona o grup de persones que hauran de prendre una decisió al respecte. Hi ha dos tipus d'informes: els informes proposta i els informes tècnics. En aquest cas parlem dels informes en què es fa una proposta.</p>	<p>fets sense fer judicis de valor).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Oracions curtes i ben enllaçades amb connectors textuais i altres nexes. • Lèxic precís i, si cal, especialitzat. • Cal seguir l'estructura típica d'un informe proposta. 	
Carta formal	<p>Carta escrita amb un nivell de formalitat alt i dirigida a un destinatari a qui no coneixem personalment (l'administració pública, un mitjà de comunicació o una institució, per exemple). Els objectius poden ser diversos: sol·licitar informació, mostrar agraïment, denunciar un fet... Una carta formal pot ser un text descriptiu, argumentatiu...</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tractament semiformal (vós). • Llenguatge formal. • Ús de fraseologia típica en la salutació i el comiat (<i>benvolgut/benvolguda, atentament, cordialment...</i>). • Cal seguir l'ordre i l'estructura establerts d'una carta formal: dades del destinatari, salutació, nucli del text, comiat, signatura i datació. 	<p>Carta adreçada a l'Administració pública per sol·licitar una subvenció, carta de denúncia dirigida a una associació, carta amb una proposta adreçada al rector d'una universitat, etc.</p>
Carta personal	<p>Carta escrita amb un estil proper i adreçada a una persona a qui coneixem personalment o amb qui tenim confiança: una amabat, un familiar o una persona propera. Els objectius poden ser diversos: explicar una història, preguntar com va tot... Normalment, s'hi tracten temes personals. Una carta personal pot ser un text descriptiu, narratiu, argumentatiu...</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tractament informal (tu). • Llenguatge informal-neutre. • Ús de fraseologia típica en la salutació i el comiat (<i>hola, ei!, una abraçada, records, un petó...</i>). • Cal seguir l'ordre i l'estructura establerts d'una carta personal: lloc i data, salutació, nucli del text, comiat, signatura i postdata, si cal. 	<p>Carta adreçada a un amic per preguntar-li com han anat les vacances d'estiu, carta per explicar a la família com va la nova vida a Xile, etc.</p>
Correu electrònic formal	<p>Correu electrònic que s'adreça a persones a qui no coneixem, a qui no coneixem bé o que tenen un càrrec alt, per exemple. En definitiva, a persones amb qui la relació és distant, respectuosa i d'acord amb determinades normes socials. Els objectius poden ser diversos: sol·licitar informació, informar d'un</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tractament semiformal (vós) o formal (vostè). • Llenguatge formal. • Ús de fraseologia típica en la salutació i el comiat (<i>benvolgut/benvolguda, atentament, ben cordialment...</i>). • Cal seguir l'ordre i l'estructura establerts d'un correu formal: dades del destinatari, salutació, cos del text, comiat i signatura. 	<p>Correu electrònic adreçat a l'Administració pública per sol·licitar informació sobre subvencions, correu de denúncia dirigit a una fundació, proposta adreçada a la direcció d'una empresa, etc.</p>

	fet, mostrar agraïment, denunciar una situació...		
Correu electrònic personal	Correu electrònic escrit amb un estil proper i adreçat a una persona a qui coneixem personalment o amb qui tenim confiança : una amiatat, un familiar o una persona propera. Els objectius poden ser diversos: mantenir el contacte, explicar una anècdota, fer una proposta, preguntar com va tot... S'hi solen tractar qüestions personals.	<ul style="list-style-type: none"> • Tractament informal (tu). • Llenguatge informal-neutre. • Ús de fraseologia típica en la salutació i el comiat (<i>hola, eil, una abraçada, records, un petó...</i>). • Cal seguir l'ordre i l'estructura establerts d'un correu personal: salutació, nucli del text, comiat i signatura. 	Correu adreçat a un amic per preguntar-li com han anat els exàmens, correu per comunicar a la família la data d'arribada a casa per les vacances de Nadal, correu a una amiga per organitzar una festa sorpresa d'aniversari a un company de classe, etc.
Text descriptiu	Explica detalladament un fet o una circumstància. Descriu minuciosament persones, animals, objectes, llocs... L'objectiu és que el receptor pugui fer-se una idea molt clara de com és allò que s'està descrivint.	<ul style="list-style-type: none"> • Predomini de verbs copulatius (<i>ser, estar i semblar</i>), de pertinença (com <i>tenir</i>) i dels sentits i emocions (<i>veure, olorar, sorprendre, alegrar...</i>). • Gran varietat de lèxic. • Ús d'adjectius qualificatius. • Ús de metàfores, comparacions i personificacions. 	Dintre de textos narratius, en catàlegs, guies turístiques, etiquetes de productes, fitxes científiques, ressenyes, entrades de l'enciclopèdia, etc.
Text predictiu	Fa una predicció; és a dir, explica o narra una situació futura . Les previsions poden ser objectives (basades en dades científiques o estadístiques) o subjectives (basades en profecies, intuïcions, etc.).	<ul style="list-style-type: none"> • Predomini dels temps verbals següents: el futur, el futur perfet, el present de subjuntiu, l'imperfet de subjuntiu i el condicional. • Ús de verbs predictius (<i>produirà, pot passar...</i>). • Ús d'expressions condicionals i temporals: <i>posat que, si, en el moment, un cop...</i> • Ús d'expressions de grau de certesa: <i>estic segur que, no se sap si, espero que...</i> 	Científics : previsions meteorològiques, previsions mèdiques, previsions estadístiques, projectes, etc. No científics : l'horòscop, profecies, etc.
Text directiu o instructiu	Dona instruccions, consells o recomanacions . Solen ser textos esquemàtics i concisos , ja que l'objectiu és que el lector entengui les indicacions sense problemes.	<ul style="list-style-type: none"> • Estructura esquemàtica o per punts. • Ús de l'imperatiu. En oracions negatives, ús del present de subjuntiu. • Ús d'expressions d'obligació: <i>haver de, caldre, ser necessari...</i> • Ús de connectors textuais. 	Manual d'instruccions, recepta, normes d'un joc, prospecte d'un medicament, textos de prevenció de riscos laborals, indicacions per anar d'un lloc a un altre, tutorial per aprendre a fer alguna cosa, guies d'estil, etc.

<p><u>Text narratiu</u></p>	<p>Relata uns fets imaginaris o reals; és a dir, explica una història. La història passa en un temps i un espai determinats, i les accions narrades estan relacionades en si. Sempre hi ha un narrador, que és qui explica allò que succeeix. També hi ha uns personatges, una trama i un marc narratiu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ús de verbs d'acció i, principalment, temps verbals en passat i en present. • Ús de connectors temporals i adverbis de temps. • Ús d'adjectius i explicacions detallades. • Textos descriptius dins dels narratius. 	<p>Conte, relat, biografia, autobiografia, diari personal, novel·la, còmic, etc.</p>
<p><u>Comentari</u></p>	<p>Text en què es dona informació sobre la cosa de la qual s'ha de parlar (pel·lícula, restaurant, llibre, etc.). A més, se'n fa una valoració personal. La finalitat d'un comentari és descriure, informar i expressar l'opinió.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Predomini de verbs copulatius (<i>ser, estar i semblar</i>), de pertinença (com <i>tenir</i>) i dels sentits i emocions (<i>veure, olorar, sorprendre, alegrar...</i>), així com ús de verbs de recomanació i d'opinió. • Gran varietat de lèxic. • Ús d'adjectius qualificatius. • Ús de metàfores i comparacions. 	<p>Comentari d'una novel·la, d'un restaurant, d'una sèrie de televisió, etc.</p>